

Meiningar og kjak

KLUMMAN

Simona
Weihe

Vandamikið »skemt«

Eg bleiv rættiliga kløkk, tá eg hoyrði at Mentamálaráðið bara gav skúlaleiðara eina ávaring fyrri at hava skrivað »I'm in« sum svar til mann á Facebook, ið við neyðtøkubussi, sum hann kallaði tað, ætlaði sær at ræna sjónvarpsvert.

Bara tað at man troystar sær at skemta við einum neyðtøkubussi, sum uttan iva var inspirerað av ræðuligu hendingini í India, har kvinna varð hópneyðtikin og so illa viðfarin, at lív hennara ikki stóð til at bjarga, er so langt uttan fyrri normala tankagongd, at eg østist.

Hendingin í India skelkaði tjóðina og í vikur aftaná fóru kvinnur og menn út í gøturnar at mótmæla og gera vart við ringu støðuna hjá kvinnum har í landinum.

Sjálvsagt eigur tú at kunna siga nógv, áðrenn tað fær persónligar avleiðingar. Tibetur vita tey flestu, hvar markið gongur. So hasi orðini ikki eiga at verða told, og hóast eg ikki veit, hvat lögfrøðin sigur, so er tað í mínum hugaheimi so langt úti, at ein varaskúlaleiðari skrivar slíkt, at tað rópar til himmals. Hvat er hansara trúvirði eftir ávaringina?

Eitt evni, sum eg onkuntið havi skrivað um, er happing í skúlanum. Og happing í fólaskúlanum er eisini aktuell, tí kanning av støðuni júst er almanna-kunngjörd. Niðurstøðan er ikki hugalig. Nógv happing fer fram, tíverri.

Happing kann eisini vera vegna kyn. Tí er neyðugt, at skúlin er sína uppgávu vaksin. Men tá arbeiðs-gevarin hjá lærara, sum spreidd út boðskap og skemtar um harðskap og kvinnuhatur, bara sigur: »Hatta mást tú ikki gera aftur«, so verði eg eitt sindur syrgin. Tí lærarin er tann, sum happað børn og foreldur teirra seta sítt álit á í tungum løtum. Tí eru slíkar ljótar og tápuligar viðmerkingar so niðurbrótandi fyrri álitid. Og ótrúliga ring fyrirmynd.

Eg vænti tó, at tað góða spyrst burtur úr hasum málinum, at fólk flest verða uppافتur meira tilvitað um, hvussu neyðugt tað er at vanda sær um orðini.

Túrurin um Suðuroyarfjørð tekur tveir tímar!!!

Hví ikki siga sum er

Albert Isfeld

Vit høvdu lagt frá havnar kaj og fóru skúm-andi oman g j ø g n u m Nólsoyarfjørð, eg hevði júst sett meg niðar, tá tað ljóðar úr hátalaranum: Túrurin um Suðuroyarfjørð tekur 2 tímar. Eg sprakk upp, helt eg var á skeivari leið, og hugdi út gjøgnum kúgveyga – nei har var onki galið har lá hon – Nólsoyggin, í bakborð, so mjá og vøkur í fullum harmonii við seg sjálva eins og kvinna, og í stýriborð stingur Glyvursnes seg við kloyvdari nøs út í fjørðin – alt er sum tað skal.

Men, men, í hátalaranum eri eg á veg um Suðuroyarfjørð og um so var, skuldi eg lent á Lítlu Dímun ella í besta fall á Stóru Dímun, um eg nú sigldi um Suðuroyarfjørð við fráferð úr Suðuroy, sum tað ljóðaði, men tað var eg ikki.

Men eg eri, sambært upp-lýsingum frá hægsta stað, á veg um Suðuroyarfjørð og

leiðin her tekur 2 tímar, á den fjørður, á den leið.

Sjálvandi eri eg ikki á veg um Suðuroyarfjørð – eg skal til Suðriar, nevnliga til Tvøroyrar, og tað tekur 2 tímar, tí vit skulu fyrst sigla Nólsoyarfjørð og síðani Skop-unarfjørð, Dímunarfjørð og seinast Suðuroyarfjørð, men hetta er púra óviðkomandi fyrri tann ferðandi, tí vit skulu til Tvøroyrar ella hinvegin til

Havnar.

Hetta er ikki skriva sum ábreiðsla, men bert fyrri at siga frá, at tað er av størsta týðningi, at ferðafólkini fáa so rættar upplýsingar sum til ber frá teimum, sum varða av rutuni.

Vit mugu eisini vita, at fólk sum ferðast, eru ikki altíð staðkend – eru ofta út-lendingar ella fólk, sum ikki gáa um hvussu fjarðir, gjáir,

hamrar og fjøll og onnur stað-arnøvn eita har tey ferðast, tí tey skulu jú bert frá einum stað til eitt annað, og tey stað-arnøvnini kenna tey av góðum grundum.

Sjálvandi fáa tit hetta í rættlag.

Øll góð ynskir fyrri fram-haldandi sigling.

Við takk fyrri mangan góðan túrin.

Skansin, enn einaferð

Johan Mortensen

Í farnu viku skrivaði eg eitt bræv um ætlaðu út-byggingina av Tórshavnar

Havn.

Tað er mín demokratiski rættur sum borgari í Tórshavn at hava eina meining um hvat fer fram í Tórshavn. Eg grund-gav sakligt og reiðiligt fyrri at ongar vinnuligar fortreytir eru/verða fyrri at úbyggja Tórshavnar Havn so nógv, at Skansin og vakra økið Yviri við Strond verður oyðilagt. Eg

fekk sera nógv konstruktivar og positivar afturmeldingar frá intelligentum fólki kring alt landið; føroyingar sum hava tokka til okkara allra Høvuds-stað

Í aftursvarinum frá Heðini Mortensen staðfestir hann, at eg havi **rætt** í øllum sum eg skrivaði, at: Tær stóru góðs-mongdirnar frá Bakkafrost, Luna, Pelagos, Varðanum og Norðoyggjum fara framyvir **IKKI** at koma til Tórshavn ! Heðin Mortensen skrivar at almenni geirin fer at minka í Tórshavn og tað er mentan, ferðamannavinna, innovation og service sum skal verða álitid

framyvir ! Løgið at tað krevst ein havn á stødd við hana í New York fyrri at avskipa okk-ara mentan.

Aftursvarið frá Heðin Mort-ensen er annars ófantaligt og óverdugt fyrri ein borgmeistara.

Heðin Mortensen jublar yvir at eg ikki varð valdur til Býráði ! Kortini hevur borið mær til at gera ymiskt Havnini at frama, og skal eg bara nevna tónleikakappingina Stella Polaris, sum eg eigi hugskotið til. **Stella Polaris** er ambitiøsa kappingin, sum mennir alt føroyska tónleikastøði, ikki minst í Torshavn har vit eiga so nógv gávurík ungfólk

og góðar lærarar og har tað enn onki røkist fyrri nýggjum Musikkskúla til teirra; ein fin raðfesting av mentanini má sigast !

Palli Gregoriussen, okkara frægi arkitektur, hevur í leygardags Dimmu eina sera áhugaverda grein um Skansætlanina, sum eg heiti á øll um at lesa. Royndirnar og vitanin hjá Palla Gregoriussen eiga at viga tyngri enn tær hjá einari danskari ráðgevingar-fyritøku.